

15-10-2007

Discurs del president de la Generalitat a l'acte d'homenatge al president Lluís Companys

Avui fa anys de l'afusellament de Lluís Companys, de l'assassinat d'un president de la Generalitat de Catalunya.

Les institucions i el conjunt de la societat catalana fem, cada 15 d'octubre, un gest cívic i col·lectiu de record, d'homenatge i de justícia.

De record a una persona amb ideals, coratjosa, tot cor, amb el que això comporta, i alhora un home generós i honest.

D'homenatge a qui va dedicar la seva vida als més febles, als més desafavorits de la ciutat i del camp –els treballadors i els rabassaires – en una època de grans contrastos socials i econòmics.

De justícia a qui va ser detingut, processat, jutjat i afusellat pel que representava i per defensar la legalitat democràtica. Que va ser sotmès a un judici, un consell de guerra sumaríssim, sense cap garantia legal.

Lluís Companys i Jover, nascut al Tarròs d'Urgell, diputat per Sabadell, regidor de Barcelona, exemplifica com pocs la convulsa vida política del nostre país i de tota l'Europa democràtica a la primera meitat del segle vint.

El president Companys el recordem per la seva defensa de Catalunya i de les seves institucions.

L'homenatgem per la seva fidelitat als principis de democràcia, llibertat i progrés social, que van marcar tota la seva trajectòria pública, des del periodisme, l'advocacia, les organitzacions polítiques i sindicals i les institucions on va servir.

L'honorem per la seva mort heroica. Una mort que va esgarriar el món en aquell moment i que avui encara ens esgarrija. L'únic president d'un país, elegit democràticament, que ha estat afusellat en l'exercici del seu càrrec.

El Pandit Nehru, un dels pares de l'Índia moderna, que havia conegut Companys a Barcelona, va dir essent primer ministre: "El que van fer amb el president de Catalunya, Lluís Companys, és un dels crims més monstruosos de la història de la humanitat".

Un crim execrable. Com també ho van ser totes les morts i les injustícies provocades per l'odi, la venjança i el sectarisme, fossin quines fossin les víctimes, i que desgraciadament van marcar la Guerra Civil i la dictadura franquista.

La vida, el lliurament total, el sacrifici del president Companys, són una fita cabdal en la història de Catalunya. Ens obliga a tots els catalans a ser fidels a la seva memòria. I la millor manera de fer-ho és defensant el país amb tenacitat i convicció, i les institucions democràtiques que vàrem recuperar ara fa trenta anys. Aquest és un deure i un compromís per a tothom, que el President de la Generalitat és el primer en assumir.

Seixanta-set anys enrere Catalunya perdia el seu president, que moria amb fe en el país i els seus ciutadans. Era una hora negra.

Avui no hem de decebre aquella fe en els catalans que tenia el president Companys. Catalunya ha de mirar endavant, fer-ho amb confiança i amb la seguretat que els reptes que hem d'encarar els resoldrem amb èxit, per fer un país encara més just, lliure i pròsper.

Moltes gràcies.